

бѣа. достѡнныхъ бѣи во всѣхъ временахъ пѣтъ
быти гласы преподѡбными, еіе бжій,
живѡтъ дааи: тѣмже мїръ тѣ славитъ.

*Подобаетъ вѣдати, ꙗко ѿ прѣвѣст-
са ꙗ ца, ꙗли алааѣа, влѣтъ прои-
мивъ седмицы поема сіа: Въ понедѣль-
ника вечера: Алааѣа, трїады,*

по гласъ 3. Стихъ:

Гдѣ, да не ꙗростїю твоєю ѡблечѣши ме-
нѣ, ниже гнѣвомъ твоимъ накажѣши менѣ.

Алааѣа. Стихъ: И во вѣки вѣковъ.

Мы же вышайшимъ гласомъ: Алааѣа.

Во вторникъ и въ четвертокъ вечера:

Алааѣа. Стихъ:

Возносите гдѣ бѣа нашего: и покланѣй-
теа поднѡжїю ногъ бжїхъ, ꙗко что бѣтъ:

Алааѣа. Стихъ: И во вѣки вѣковъ.

Въ среду вечера: Алааѣа. Стихъ:

Во всю зѣмлю ѡзвѣде вѣщанїе ихъ, и
въ концы вселѣнныа глѣ ихъ. Стихъ: